

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsrvpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales, historici, physici, mathematici, denique ad politiorem litteraturam pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moralium

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In libellum de garrulitate

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-351](https://urn.nbn.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-351)

licet, fratrum *economos* eos fuisse & *administros*, non *partici-pes imperij*: quo modo hodieq; in Hispania & alibi maximo na-tu filiorum principis viri hereditario principatum tenente, ce-teri fratres quasi clientum & famulorum muneribus fungi per sepe audio. Paulò antè alluditur ad locum Homeri Iliad. 227. valde eleganter.

295.13. Laucris Aedepsijs. Τὸν ἐλεῖνον legitur in scripto Aedepsijs, multo rectius. Sed in Stephano nostro eam rem abun-dē explicauimus.

297. 25. Non dictum, sed factum.] ἔργον δὲ λόγος. In scripto, ἔργον δὲ λόγος. utrumq; nego, inelegans est, & dubiam lectionem facit diuersitas. & tamen malo, vt dicto factum anteferatur. οὐ τεργολὺς autem cum mihi esset suspectum, depre-hendi id in scripto ex correctione esse: neque constat quid an-tè ibi fuerit. certè legi sic non debet. fortasse οὐ τεργολὺς οὐτε μιαν, aut δὲ οὐ τεργολὺς. nisi οὐ τεργολὺς quis malit. & pro ciōlōθεις, quod habetur in margine, est ibi in textu γελαλα-θεις, pro verbo τεργονηι, quod non coharet, legendum est vt habet scriptus, τεργονηι. mox est & in margine εἰδεξιώσαλο, sed εἰδέξατο in textu. Quod sub finem libelli legitur de etymo vocis ἀδελφὸς, obscurum est. sed apud Athenaeum libro nono Λειπτο-σοφις. Λελφιν exponitur μῆτρα, vt ἀδελφοὶ sint yterini. ab a pro ἀμα posito. & Λελφις.

IN LIBELLVM DE GAR- rulitate.

303.33. Profiliret.] μηδὲ ἀνηλῆται. Hac quidem vox ni-bil (mihi notum) significat. scriptus habet ἀνηλῆται, quod ma-gis vtcung, probo. Cum enim lingua sit σεπτή, volui eam & re-volui miraculum non est. ac fieri potest, vt allusum sit ad ali-que poeta alicuius locum, nobis nunc occurrentem: vt in ἡνία συγαλλεῖται, quod esse Homericum constat; Iliad. e. 226. alibi. Quid si est ἀνηλῆται, ab ἀλλαδεū profiliat? Sed μηδὲ in ἀλλα-hie

hic esset mutandum. Porro scriptus legit, Αχελινον γαρ, επει
μετωνουσι δικαιουμετων. quod secutus sum. Euripidis locus est
in Bacchis.

304.13. Pedesque inferre choreis.] Locus Homeri exstat
Odyss. 465. Scriptus habet ανωγει, & in margine δεχισαδι
δινετενεν. Ex eodem ωδη pro ως διη, & distinctionum notas cor-
rexiseris. Idem non habet hec verba καὶ ἐπικινδυνον.

304.27. Pro sua quisque persona.] συμβελας pro συμ-
βολας est in scripto. quod non probbo. Neque enim consultatum
deliberatumve de certis propositis inter pocala puto: sed queng,
symboli loco aliquid sermonis in medium attulisse.

306.9. Alio urgente negocio.] επι των διαλογον επει-
γεν. allusio ad Homericum, cuius locus non occurrit, neque va-
cat querere, επει των διαλογον επειγει.

307.19. Facundissimo.] λογισταλον. quid enim sit λογισ-
ταλον; scriptus recte. sed hoc leue. Paulò post επω τὸ σῶμα με-
σὸν lege, non σῶμα, idq, in scripto supra vocem σῶμα fuit alli-
tum, quam tamen genuinam esse adeo liquet, ut etiam nullius
codicis fidem secutus eam fuerim pro σῶμα recepturus: nā non
ob oris modo sed oculorum quoq, & aliarum corporis partium
continentiam laudatur Ulysses ab Homero & Plutarcho. quod
totum perit, si σῶμα legamus: viget, si σῶμα. porro apud Ho-
merum Odyss. t. 494. ως ὅτε τις σεγεν λιθο legitur, vbi hic
νῦντε περικρατεν δρυς. Sed non solet Plutarchus syllabas api-
cesve locorum, qua citat, vbiique appendere. vt alibi etiam do-
cuimus. Id quoque disimulare nolui, quod de lingua iudicium
Pitaco hic tribuitur, id Bianti in libro de septem sapientum
coniuicio adscribi. tametsi μηνυοντον διαμάζημα, cum alijs hoc
quoque potius crediderim, quam ut diuersorum esse eos libros
autorum assentiar: maxime, cum unum post alium scripsisse
probabile sit, & modò hunc modo illum secutum. Neg. est igno-
rum, idem apophthegma sape diuersis tribui. De lingua censura
& admonitio efficacior est D. Iacobi in sua ad Christianos omnes
epistola.

epistola. Paulò post ταρπόσιαν ἀγωστ. quā mallem legere ταρπόσιαν; certè in scriptis libris versati qui sunt, ex nostra lectione illam à librario oscitante potuisse effici facile intelligunt. 308. 24. Omnino autem.] οὐδὲ ὅλως. legebatur ἀλλα. Sed in scripto expressissime est ὅλως. idq. sensui congruit, cui alterum officit. Omnino (inquit) qui suum arcanum alteri aperuit, id efferentem eum liberè accusare non potest. cur enim ipse non tacuit, si res silentio premenda erat? cuius ignarus alter, qui eam effutuisset? Sed pro ὅπερ σταύλοι, legerem ἦτες, sententia commoda. Sed non multum refert. Multo etiam rectius videtur εἰρηνένος nostrum, quām αἰσχομένος, quod habet scriptus. notum est eruditis quid sit εἰρηνή, & συνέργεια, adeoq. εἰρηνός.

310. 30. Lylimacho.] Δυσιμάχος. sequitur τετράς εαυτὸν. quod expunxissem, etiam si in scripto reperiisse. Si quis tamen omnino retinendum putat, interpretetur seorsim, solum ad se.

312. 15. In mente numinam.] οὐ διαίται, non διεῖ, scriptus. senarij sunt. ac videtur esse dialogismus. Infra εἰποτοι, τὸν τετράδοτλον.] sic scriptus. non ἢ τὸν. planè enim illud ἢ abundat. proditorum horū mentio est etiam τετράς apud nostrum. Quod ad equos prodentem attinet, alluditur ad Dolonis fabulam Iliad. n.

313. 23. Certaminibus de rep.] Διατολίτειος. pro eo est in scripto τολίτειος. Sed ego vocem bene elegantem retineo. qua etiam in suis thesibus politicis usus est Cicero ad Atticum libro nono, epistola tertia. Iambicus autem octonarius & φιλάνθρωπος, &c. extat etiam apud nostrum in Poplicola, & Epicharmo tribuitur. Paulò post, legendum est cum scripto κερδαινούσες εἰδένει, ἀναλίσκεσσιν. vbi nos male distinctio loco verbi primam syllabam amissimus. Locus Platonis qui paulo post citatur, est in Protagora.

315. 26. At Atticus.] de hoc supra versus, ut conijcio, comici recitabantur, in libello de curiositate, 299. 21.

318. 3. Non ineptè subiecit.] *lego εφανλως οπτένυχε.*
οπτόνυχάνειν est respondere, subiçere. itaque legitur in scri-
pto, & usurpatur alibi à Plutarcho alijsq. non οπτένυχε. insrā
λευκὴ σαθηὶ τὸς λόγους ὁ ἀδόλεχος. sic scriptus articulo
omisso, noster sententia ambiguum reddiderat, cum ἀδόλεχος
adiectuum iungi cum σαθηὶ videretur. proverbiū est λευκὴ
σαθηὶ ab Erasmo illo Magno non male explicatum.

319. 37. Semper debet.] *τέτοιος δὲ ἀεὶ δεῖ. Sic scriptus. pro*
δεῖ, impressi habent καὶ sententia detimento.

320. 16. Profligantes.] *τῷ περσέχειν ἀποβεβύνειν. Sic scriptus, quanquam ἀποβεβύνειν, quod nob habebamus supernē*
à correctore annotato vtrum melius sit, obscurum non puto.

IN LIBRVM DE AMORE diuitiarum.

320. 34. Diuitiæ in se.] *Legi enim, τῷ πλούτειν οὐκ ἔρεστι.*
Hic locus in scripto recte habet, male in impresso depravatus.
Paulo post καὶ ὄχεα κρότοντες. alludit ad Homeri Iliad. o. 453.
vocat autem hic currus inanes, quibus decertabatur, id est, va-
nitatem sumtuosam. Hic impedit Erasmus, nescio quos magni-
ficos currus architectus.

322. 31. Est hoc de Thrasonidæ malis.] *Totus hic lo-*
cus è comœdia aliqua videtur desumptus: & conferri diues
qui sui opibus non fruatur cum Thrasonida comico, qui ami-
ca potitus, copiam sui facientem non amet. cuius adeò sit hec
exclamatio:

Ἄπολλον, Ἀνθρωπον πν̄ ἀθλιάτερον
Ἐάραχας ἀρ, ἐσάντα μυστικάτερον;

Sunt enim senarij sic legendi, & scriptus quoq; comparatiuum
habet pro ἀθλιότατον:

Hominemne, Apollo, vidiisti miserum mage,

Cui resq; in amore infelicius essent sita?

323. 26. Huc adegit.] *σαπραγός τοις. ita omnino etiam*
in scri-